

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5784/06
06.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, изјављеној против решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Комисије за накнаду Уп-2 број 32/06 НТС број 519572 од 14.9.2006. године, у предмету накнаде дела трошкова становања, у нејавној седници већа, одржаној дана 6.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је тужиочева жалба, изјављена против решења директора Фонда за социјално осигурање војних осигураника Уп-1 број 519720 од 11.10.2004. године, којим је одбијен тужиочев захтев за признавање права на накнаду дела трошкова за становање.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац истиче да није примио првостепено решење, па не зна о каквој жалби је одлучивао тужени орган, јер жалбу није никада ни изјавио. Оспорава чињенично стање утврђено у поступку и истиче да није тачно да је боравио на адреси свог таста, како је то наведено у оспореном решењу, већ је пре пензионисања, па до средине фебруара 2005. године становао у аа код ББ, а од средине фебруара 2005. до 20. октобра 2006. године је становао у вв код ВВ, о чему је пружио ваљане доказе – личну карту са новом адресом, који доказ тужени орган није разматрао. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно одбио жалбу тужиоца, изјављену на решење првостепеног органа, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је правилно, по оцени Врховног суда Србије, у поступку утврђено да је тужилац у време подношења захтева за признавање права на накнаду дела трошкова становања, 20.10.2003. године, па све до априла 2006. године имао пребивалиште у вв код родитеља свог брачног друга, због чега му не припада право на накнаду из одредбе члана 2. став 3. Правилника о употреби, условима и начину коришћења средстава за побољшање материјалног положаја корисника војне пензије без стана, којом је прописано да то право не припада кориснику пензије који станује код својих родитеља или своје деце, или родитеља свог брачног друга, који имају усељиву породичну стамбену зграду или усељив стан у својини или имају стан као носиоци станарског права или стан у закупу.

Суд је ценио наводе тужбе и приложене доказе уз тужбу, којима тужилац оспорава чињенично стање у погледу његовог места боравка, па је нашао да они нису основани. Ово стога, што тужилац у наводима тужбе истиче да је од пензионисања, па до средине фебруара 2005. године становао у аа, а од средине фебруара 2005. до 20.10.2006. године – у вв код ВВ, на адреси гг. Ови наводи не одговарају наводима из ургенције од 01.03.2006. године за доношење решења по жалби, поднетој на решење првостепеног органа, према којима тужилац тврди да је до средине октобра 2005. године становао у аа, а од тада – у вв на адреси гг. Наводи тужбе не одговарају ни фотокопијама личних карата тужиоца, достављеним уз тужбу, према којима је тужилац био пријављен 1999. године у аа, а од 21.02.2005. године – у вв на адреси дд, све до 10.10.2006. године, када је променио адресу у аа и као нову адресу означио _____. У недостатку других доказа о пребивалишту тужиоца, у спорном периоду, суд налази да је правилно у поступку пребивалиште утврђено на основу писмених доказа – листе броја бодова стамбеног органа и адреси на којој је тужилац примао пензију, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да они не могу да доведу до другачије оцене законитости оспореног решења имајући у виду да је у спорованом поступку правилно и потпуно утврђено чињенично

оспорено решење, имајући у виду да је у спроведеном поступку правилно и потпуно утврђено материјално стање и на исто правилно примењено материјално право, а у списима се налази и жалба тужиоца на првостепено решење па су и у том погледу наводи тужбе неосновани.

На основу изнетог, Врховни суд Србије је нашао да је оспорено решење правилно и на закону засновано и, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 6.11.2007. године, У.бр. 5784/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж